

Zakon o sladkovodnem ribištvu

Na naslednjem zasedanju bodo delegati republiške skupščine obravnavali predlog za izdajo in osnutek zakona o sladkovodnem ribištvu, ki ga je predložil republiški izvršni svet. Trenutno velja na tem področju še zakon o sladkovodnem ribištvu iz leta 1965. Novi zakon naj bi zakonodajo na tem področju uskladi z novimi odnosi in rešitvami, ki jih je prinesel družbeni razvoj tudi na področju sladkovodnega ribištva.

Po predvidenem zakonu se z gojitvijo, varstvom in lovljenjem rib ukvarjajo ribiške družine in organizacije združenega dela, katerih poslovni predmet je ribištvo. Ribiška organizacija dobi ribiški okoliš v gospodarjenje od občinske skupščine, na podlagi posebnega sporazuma. Ribiška organizacija sprejme ribiško-gojitveni načrt, ki ga potrdi pristojni upravni organ občinske skupščine.

Zaradi varstva rib je po zakonu prepovedano

spuščati v vode škodljive snovi in podobno. Prepovedano je tudi pranje avtomobilov in drugih strojev v ribolovni vodi. Novost zakona je tudi v tem, da je pri projektiranju in gradnji naprav in objektov, treba obvezno upoštevati interese ribištva zaradi obstoja in varovanja rib. Član ribiške družine je lahko vsak občan, ki izpolnjuje in sprejema pogoje po predpisih o društvih in po splošnem aktu ribiške družine. Ribiška družina ne sme s svojim splošnim aktom omejevati števila članov. Nihče pa ne more biti hkrati član več ribiških družin.

Uresničevanje posebnega družbenega interesa in uresničevanje skupnih interesov na področju varstva in gojitve rib v SR Sloveniji ter enotne politike se zagotovi s samoupravnim sporazumom, ki ga sklenejo člani ribiških družin, združeni v ribiški zvezi Slovenije, delavci zavoda za ribištvo ter delavci drugih OZD s tega področja.

Zakon o morskem ribištvu

Republiška skupščina bo skupaj z zakonom o sladkovodnem ribištvu obravnavala tudi predlog za izdajo in osnutek zakona o morskem ribištvu, katerega predlagatelj je republiški izvršni svet. Dolej je bilo morskemu ribištvu urejeno z zveznim temeljnim zakonom o morskem ribištvu ter republiškim zakonom iz leta 1967. Po novi ustavi pa je to področje v celoti prešlo v republiško pristojnost.

Po predloženem zakonu se smatra za morskemu ribištvo lov, gojitev in varstvo morskih rib in drugih morskih živali in pa nabiranje morskih rastlin v ribolovnem morju SR Slovenije. Z morskim ribištvom se smejo ukvarjati organizacije združenega dela, če je to njihov poslovni predmet ter občani, če izpolnjujejo pogoje, ki jih določa zakon in na njegovi podlagi izdani predpisi. Tuji državljani in tuje organizacije se lahko ukvarjajo z morskim ribištvom na ribolovnem morju le v primerih, ki jih določa ta zakon ali mednarodni sporazum. Mor-

ski ribolov je po namenu lahko gospodarski ali športni.

Zaradi varstva in napredka morskega ribištva vsebuje zakon podrobne določbe o ribjem zarodu, nedoraslih ribah in nedoraslih drugih morskih živalih ter predpisuje določene ukrepe. Zakon vsebuje tudi prepoved določenih načinov lovljenja rib in drugih morskih živali. Posebej tudi določa, da je pri gospodarskem in pri športnem ribolovu prepovedano uporabljati potapljaške aparate, pri gospodarskem ribolovu pa podvodno puško. Tudi športni ribolov s podvodno puško je prepovedan od sončnega zahoda do sončnega vzhoda ter vse dni od 1. novembra do 31. marca.

Nadzorstvo nad izvajanjem tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov opravljajo za ribiško inšpekcijo pristojni obalni organi ter republiški sekretariat za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano po republiškem ribiškem inšpektorju.

G. F.

Problematično z domovi

Slovenija ima v usmerjeno izobraževanje vključenih 77.300 učencev in 21.000 študentov, zmogljivosti dijaških in študentskih domov pa so glede na tolikšno število mladih daleč od normalnega stanja. Slovenski učenci imajo na voljo v domovih le 12.500 ležišč, študentje pa 4.000, zato je izobraževalna skupnost SR Slovenije pred časom tudi sprejela normative za gradnjo dijaških domov, pri čemer je upoštevala materialne možnosti, kar je tudi osnova načrtovanja novih zmogljivosti.

Znano je, da je materialno stanje domov izredno slabo, tako da so nekateri postali že življenjsko nevarni in zdravju škodljivi. Večinoma se nahajajo v nekdanjih samostanih, sirotišnicah, starih šolah, voja-

šnicah, upravnih prostorih, barakah ali drugje — večina med njimi pa je, po mnenju strokovnjakov, za bivanje že danes neprimerna. Mnogih ni moč ogrevati, nimajo ustreznih sanitarij, nekateri so brez potrebnih učilnic in dnevnih prostorov, spalnice so prenatrpane z etažnimi ležišči in dotrajano opremo.

Statistika pravi, da je 25 domov od 60 še iz prejšnjega stoletja, poprečna starost je 214 let, najstarejši med njimi pa je dom v Starem gradu v Kranju, ki je praznoval že 718. rojstni dan.

Inšpekcijske službe pravijo, da bi jih bilo treba 19 takoj izprazniti. Stanje v ljubljanskih občinah je podobno, zato smo 1974 pričeli s široko akcijo za gradnjo in sanacijo do-

mov, vendar v okviru dogovorjenega obsega in namena sredstev skupne porabi ni bilo moč zagotoviti potrebnih finančnih sredstev. Šele resolucija o družbeno gospodarski politiki in razvoju SR Slovenije in družbeni dogovor o razporejanju dohodka, osebnih dohodkov in nekaterih drugih osebnih prejemkov ter gibanju, obsegu in strukturi skupne porabe v letu 1975 sta omogočila, da s samoupravnim sporazumevanjem združimo do 100 milijonov din.

V ljubljanskih občinah je sporazum podpisalo od 50 do 76 odstotkov delovnih ljudi, v ostalih občinah ljubljanske regije pa od 80 do 100 odstotkov.

Da bi zadevo dokončno uredil, se je februarja letos izvršni svet SRS odločil sprejeti intervencijski zakon, ki je stopil v veljavo 23. marca letos. Zakon zavezuje samo tiste temeljne organizacije združenega dela in druge družbene pravne osebe, ki do dneva, ko je začel veljati zakon, sporazuma niso podpisale. Sredstva po zakonu so v višini 6 odstotkov od sredstev, zbranih po stopnji 6 odstotkov, namenjenih stanovanjski graditvi, obračunavajo in izločajo pa se pred delitvijo stanovanjskih sredstev po samoupravnem sporazumu.

Na podlagi samoupravnega sporazuma je občina Bežigrad do 13. maja letos združila 1.357.160,40 din, v naši občini je bilo zbranih 2.302.163,00 din (največ v Ljubljani!), v Mostah 904.824,40 din, v Šiški 1.182.700,95 din in na Viču 876.778,25 din (najmanj). Na isti dan je bilo v občinah na podlagi intervencijskega zakona zbranih še: v Centru 692.117,10 din, za Bežigradom 485.651,91 din, v Mostah 162.774,75 din, v Šiški 217.545,00 din in na Viču 286.814,80 din.

Izvršni odbor MK SZDL Ljubljana je pred kratkim med drugim podprl tudi sklep izvršnega odbora RK SZDL Slovenije, da vsem skupščinam in občinskim konferencam SZDL, ki v svoje družbene dogovore o razporejanju dohodka v letu 1976 niso vključile tudi določila o 0,3-odstotnem izločanju stanovanjskih sredstev za gradnjo dijaških in študentskih domov,

S. Drlje

Na farškem strelišču (strelišče je v vasi Fara, da ne bo pomote) je drdralo kot za stavo. Udeleženci orientacijskega pohoda so namreč streljali s »šarcia«.

Bilo je živahno kot v starih časih ob semanjih dneh. Le da ni tokrat nihče ničesar prodajal, razen morda veselega razpoloženja, ki kar samo prihaja s človeka na človeka. V živzavu je bilo menda še najpogostejše slišati mnenje, da je takih srečanj premalo. Ljudje niso v mestih zgubili poslušnosti za družabnost, le mestni način življenja ga je potisnil na stranski tir — to misel potrjujejo vsa srečanja mestnih prebivalcev, ki so (vse pogostejša) na deželi. Koristnost sodelovanja mestnih in podeželskih krajevnih skupnosti se kaže tudi po tej plati. Ne le, da se spoznajo krajski in mestne skupnosti s krajski vaške skupnosti, spoznavajo se tudi krajski in mestne skupnosti same. V mestu je malo časa in priložnosti, da bi se spoznali.

Gradiščani na Blokah

Tako je bilo tudi na prvem tovariškem srečanju krajanov ljubljanskega Gradišča z Bločani iz krajevnih skupnosti Nova vas, Begunje in Cajnarji-Zirce. Škoda je le, da je marsikatero ljubljana muhasto aprilsko vreme, ki se letos vleče še sem v junij, zadržalo doma. Škoda je zato, ker je bilo na Blokah res vse odlično, tudi vreme. Zato je tudi uradni sklep predstavnikov Gradišča in Blok, da bodo sodelovanje še bolj poglobili, najboljši odraz volje vseh krajanov.

V. J.

Vojaška kuharja sta pripravila odličen partizanski golaž, leseno žlico pa je vsakdo lahko odnesel za spomin.

Med ljubljanskimi znanci je imela največ poslušalcev igralka Mila Kačičeva. Največ odobravanja je požela s šalami o Dudeku.

Kačje gnezdo v Centru

Težko bi verjeli tistemu, ki bi trdil, da lahko najdeš v samem središču Ljubljane živo kačo. No, morda, če bi se skozi Center peljala skrbno zaprta v kletki cirkuškega vozila... Nak, toplo sonce je v prvih junijskih dneh zvalo kači (da, kar dve sta bili), da sta se pokazali na ulici. Svoj izlet sta plačali z življenjem. Gnezdo sta imeli v hiši na Vidovdanski! Neverjetno novico smo preverili na krajevni skupnosti Tabor in — potrdili so jo za resnično. Kači sta »domovali« v tej podrtiji v neposredni bližini dijaškega doma, samskega doma na Taboru 9 in doma medicinskih sester. Na krajevni skupnosti so nam povedali, da se že nekaj let zavzemajo, da bi to zapuščeno pritlično hišo podrl, toda mlini administracije — tudi urbanistične — meljejo počasi.

V. J.